

TÁRSASÁGI HÍREK

Dr. Vissy Ágnes (1938–2016)

Ismét elment egy kiváló gyermekgyógyász és nefrológus. Tanítónk, mesterünk, barátunk és anyánk volt. Sopronban született 1938-ban, negyedik gyermekként. Édesapja fogorvos volt. A II. világháború alatt dr. Vissy Károly, a miskolci kórházzal Németországba menekült. Az ott szerzett élmények hatására nyolcéves korában határozta el, hogy orvos lesz. Iskoláit a neuburgi apácánál kezdte, majd 1947-ben hazatérve Miskolcra az újgyőri általános iskolában folytatta. 1952-től a Kilián Gimnázium tanulója volt és ott is érettségizett 1956-ban. Az orvostudományt Debrecenben 1962-ben végezte el, „Summa cum laude” minősítéssel. Az élettani intézetben tudományos diákköri munkát végzett. Első publikációi innen származnak.

Első munkahelye (valójában az egyetlen) Miskolcon az I. Sz. Gyermekosztály volt. Csecsemő- és gyermekgyógyászatból jeles minősítéssel 1970-ben vizsgázott. Lakása a Csabai kapui Gyermekosztály negyedik emeletén volt, így akár azt is mondhatjuk, ügyeletes volt január 1-től december 31-ig. És igen, a fiatal kollegák kérték is a segítségét rendszeresen.

Amerikában orvos ösztöndíjasként dolgozni keveseknek sikerül, inkább csak laboratóriumban. Ági sikeresen letette az E.C.F.M.G. vizsgát, és 13 hónapig (1973–74) dolgozott az atlantai Emory Egyetem Nefrológiai Osztályán ösztöndíjasként. Ami probléma létezik a nefrológiában, azok nagy részével élesben találkozott. Persze a 70-es évek Amerikájának hétköznapijaival is szembesült. Sürgős esetben a „fekete” negyeden is keresztül kellett menni, de csak a főnök kocsijával, mert a feketék ismerték a rendszámát és nem bántották. Hazatérve Miskolcra a nefrológiai részleget vezette. 1976 októberében elindult a GYEK. Az osztályvezető főorvosok az I-es és II-es Gyermekosztály vezetőiből, részlegvezetőiből lettek. Ági mindig határozott egyéniség volt. Gyakran ellent is mondott. Így érthető, hogy azonnal nem nevezték ki a II. Gyermekosztály vezetőjének, csak 1977-ben, melyet 20 évig vezetett. Őszintén meg kell mondanom, féltünk a nagyvizitektől. Szinte nem volt olyan, hogy valaki ne sírt volna a nagyvizit

végén. Igaz, már „sportot űztünk”, hogy ne találjon hibát és tökéletesek legyünk, de ez nem sikerült. Mindig volt, amit mi nem vettünk észre, de ő igen. De sokat tanultunk tőle. Következetességet, odafigyelést, a beteg gyerek mindenek elé helyezését. Nefrológiai szakképesítést gyermekgyógyászként az elsők között 1984-ben szerzett. Osztálya a nefrológiai képzés gyakorló területévé vált. Felváltva a Semmelweis Egyetem I. Sz. Gyermekklinikájával, Miskolcon minden második évben szervezett többnapos nefrológiai továbbképzést. Az ország gyermeknefrológusai még ma is szeretettel emlékeznek a miskolci továbbképzések baráti hangulatára, elméleti és gyakorlati előadások kiváló színvonalára. A veseelégtelenség konzervatív kezeléseként bevezette a CAPD programot. 1996 decemberében megnyitotta a gyermek-művesereszleget, mely teljessé tette a vesepótló kezeléseket Észak-Magyarország vesebeteg gyermekei számára. Saját közvetlen neveltjei közül heten szereztek nefrológiai szakvizsgát, akik közül ma csak egy dolgozik főállásban és három mellékállásban a GYEK-ben, és a veseosztály sem létezik. Ezért Ági, kérlek, ne haragudj, bár igazad lenne. Vissy főorvosnő a gyermekgyógyászati szakképzés felelőse, a forgó rendszer beosztója volt. Minden leendő gyermekgyógyász szakorvossal rendszeres kapcsolatban volt, és felelt a képzésükért. Több száz gyermekgyógyász szakképzésében volt szerepe. Elméleti és gyakorlati képzésben vett részt. Az Orvostovábbképző Egyetem Egészségügyi Főiskola Miskolci Oktatási Decentrumának Védőnőképző Szakára 1985-ben docensi kinevezést nyert, ahol örömmel, nagy aktivitással oktatta a leendő védőnőket. A védőnők gyakorlati munkáját is jól ismerte, hiszen osztályához tartozott a Bódva völgy és a Szikszói járás, és ezeken a területeken 10 évig Mozgó Szakorvosi Szolgálat keretében járta a vidéket, a kis falvak csecsemő-tanácsadóit.

Tudományos érdeklődése középpontjában a gyermeknefrológia állt. Kidolgozta a vesebeteg gyermekek gondozásának módszertanát. Tanulmányozta a húgyúti fertőzések patomechanizmusát, diagnosztikáját, kezelését, nyomon követését, csecsemőkori sajátosságait. Ehhez társul-

va megszervezte az úgynevezett „uroológuskonzíliumokat”, mely a nagy nemzetközi központoknak megfelelően a gyermekgyógyász, nefrológus, radiológus, urológus közös esetmegbeszélései voltak, ahol kezdetben csak a kezelést, később az egész kivizsgálást is közösen beszélték, beszéltek át. Elsősorban a gyermekek jártak jól, de a részt vevő konzulensek is, mert egymás szakmáját kiválóan megismerték. Foglalkozott a nephrosis szindrómára jellemző proteinuria szelektivitásával, fehérje- és lipid-anyagcsere-zavarral, rekuráló haematuriával, a gyermekkori hipertóniával, valamint a foetalis uropathia komplex ellátásával. De kiváló vezetőként beosztottjai tudományos munkáját is irányította. Rövid együtt dolgozás után bevont a tudományos munkába, részt vehettem az osztályon folyó felmérésbe. Alapvetően Vissy főorvosnőnek köszönhetem a kandidatúrámat is, annak ellenére, hogy neki nem sikerült megcsinálnia – nem a képessége akadályozta. 1980-ban kezdtem urodinamikával foglalkozni, amikor a világban is alig néhány ember tudta, mi az. Nefrológiai osztályunkra sorra érkeztek a veseelgtelen gyermekek, akik nyitott hátgerinccel születtek. Vissy főorvosnő javasolta, hogy nem elegendő, ha vesepótló kezelést alkalmazunk, jobb lenne, ha a kiváltó okot szüntetnénk meg, a húgyhólyag ürítési zavarát. Mivel a nyitott hátgerincű gyermekeknek bénult a húgyhólyagjuk és ez okoz vizeletürülési zavart, a pangás tönkre teszi a veséket is. Javasolta, menjek a Szabadsághegyre Katona Ferenc főorvoshoz és nézzem meg, milyen neurológiai méréseket végez a húgyhólyag vizsgálatára. Poligráfós vizsgálat részeként akkor láttam először húgyhólyagnyomás-mérést, azaz urodinamikát. Neki köszönhetően tudományos kutatást, kandidatúrát készítettem és nemzetközileg elismert szaktekintéllyé váltam. Tanítóm, irányítóm, mentorom volt, de barátom és kicsit az anyám is. Közvetlen munkatársai sokszor hívták Vissy anyáknak. Tudományos munkája eredményeit számos nemzetközi előadásban mutatta be Prágától Jeruzsálemig. Ezekről olyan emlékeim is vannak, hogy Riva del Gardá-

ban vett egy szép bőrcipőt. Rá kellett beszélnem. Nehezen vette meg, de aztán nagyon örült neki. Igaz, ezt az uroginékológiai kongresszust a saját előadásunkon kívül hanyagoltuk és fél napra átugrottunk Firenzébe is. Vagy a Holt-tenger iszapját is magunkra kentük. Megjelent közleményeinek száma 35 és két könyvrészlet. Tagja volt az International Pediatric Nephrology Associationnek, a Magyar Gyermekorvosok Társaságának. Alapító tagja volt az országos Gyermeknefrológiai Munkacsoportnak, majd vezetőségi tagja a Gyermeknefrológiai Szekciónak, a Magyar Hypertonia Társaságnak, a TIT és a Vöröskereszt Borsod megyei vezetőségének.

Kitüntetései, melyek cseppet sem elegendően mutatják szakmai és emberi tevékenységét, Kiváló munkáért kitüntetés, Kulin-émlékérem, Pro sanitate, és Gyermek Nefrológiai Nagydíj.

Fiatalkorában nagy társasági életet élt. A Bükk szerelmeként sokat túrázott, sielt, teniszezett, kosárlabdázott. Kedvelte a színelőadásokat és szinte nem volt olyan zenei esemény Miskolcon, amin ne lett volna ott.

Néhány személyes emlék, mely jól jellemezte emberi, vezetői nagyságát. Fiatal orvosként beugrottam helyette járóbeteg-rendelésen és egy elismert házi gyermekorvos kollégának olyan konzíliumot adtam, ami nem tetszett a kollégának, és amikor főorvosnő Budapestről hazatért, még aznap este telefonon jelezte nekem, hogy másnap átírjuk a véleményt. De elolvasva az esetet, nem tette meg, hanem megerősítette az én előző napi véleményemet. Persze, mindent tőle tanultam.

Csak 78 éves volt, de cukorbetegsége sok szervét megbetegítette, alig látott és nehezen mozgott. Pár héttel ezelőtt még részt vett a GYEK 40 éves ünnepségein betegen is. Ám egy héttel később viszonylag hirtelen „leesett a lábáról”, és gyorsan elment. Nemcsak siratjuk, hanem büszkék is vagyunk rá.

Tanítványai nevében:

Szabó László

5. Szegedi Hypertonia Napok

Időpont: 2017. március 17–18.

Helyszín: Hotel Forrás – 6726 Szeged, Szent-Györgyi Albert u. 16–24.

A tudományos ülés a Szegedi Tudományegyetem által 26 kreditpontra akkreditált szabadon választott egyetemi tanfolyam. Kódszám: SZTE-ÁOK/2017.I./00056. Szakképesítések, amelyekhez szakma szerinti pontszámként elszámolható: háziorvostan, belgyógyászat, kardiológia, nefrológia, endokrinológia és anyagcsere-betegségek, geriatéria, neurológia, sürgősségi orvostan. Az igazolás kiállításához szükséges a nyilvántartási szám. A rendezvényt ajánljuk továbbá hipertonológus, diabetológus, lipidológus, obezitológus, rezidens, központi gyakornok, PhD-hallgató kollégáknak, orvostanhallgatóknak.

A rendezvényen való részvételre a jelentkezés két módon lehetséges; online a szervezőiroda honlapján (<http://www.eqcongress.hu>) keresztül, valamint a jelentkezési lap kitöltésével és annak megküldésével. Fax: +36 (1) 383-7918, e-mail: szegedihtnapok@gmail.com, internet: <http://www.eqcongress.hu>

dr. Ábrahám György	dr. Kiss István	dr. Légrády Péter
tanszékvezető	egyetemi	egyetemi
egyetemi tanár	tanár	adjunktus